

St:ta Magnhilds kyrka och källa • St Magnhild's Church and Well

Från tårar till hopp

I vapenhusets golv finns en gravsten nedlagd över Ulric Cronqvist. Hans levnadsdagar började i tårar den 4 juli 1740 men slutade med hopp, står det på stenen. Nyfikenheten väcks, men mer får vi inte veta.

Hit har människor vandrat i tårar med hopp om att få hjälp ända sedan kyrkan i Fulltofta byggdes på 1100-talet. Under 150 år söktes hjälpen genom bygdens egen dotter Magnhild.

Magnhild bodde i byn Benarp. Legendan berättar att hon tog hand om föräldralösa barn, fattiga och sjuka. År 1215 dödades hon av sin svärdotter, möjligen med en pil. Bärare bar hennes kista från hemmet till begravningen. På vägen satte de ner kistan för att vila och då sprang en källa upp ur marken. Efter begravningen skedde under vid graven och människor började vallfärda hit.

År 1383 flyttades hennes relikier till domkyrkan i Lund men både kyrkan och källan har bevarat hennes namn. Och människor fortsätter att vandra hit. Ibland med livsmod, tacksamhet och lycka i sina hjärtan. Ibland med smärta och tårar, i längtan efter nytt hopp.

From tears to hope

In the porch floor of the church a gravestone is laid over Ulric Cronqvist. It says that his life began in tears on 4 July 1740 but ended in hope. One's curiosity is aroused, but nothing more than that is said.

People have wandered here in tears hoping to find help ever since the church in Fulltofta was built in the 12th century. For 150 years help was sought through the district's own daughter, Magnhild.

Magnhild lived in the village Benarp. Legend tells us that she took care of the orphans, the poor and the sick. In 1215 her own daughter-in-law killed her, possibly with an arrow. Bearers carried her coffin from her home to the funeral. On their way they put the coffin down to rest and then a well gushed out of the ground. After the funeral amazing things began to happen at her grave and people started to make pilgrimage here.

In 1383 the relics of Magnhild were moved to the cathedral in

Lund, but both the church and the well have maintained her name. And people still make pilgrimage here. Sometimes with a sense of courage, gratitude and happiness in their hearts. Sometimes with pain and tears, yearning for a new hope.

